

una xarxa de setze miradors al llarg del camí de ronda, com ara el de la platja de Castell i el del poblat ibèric, i l'adequació de sis portes d'entrada en diferents punts del recorregut. D'altra banda, una de les accions incloses en el projecte és la restauració ecològica de l'espai, amb l'eliminació de flora invasora i la replantació de vegetació autòctona. Una actuació com aquesta, destinada a remarcar els elements del territori, és una bona notícia. Ara cal que l'execució de les diferents accions previstes es faci amb cura i amb un respecte total de l'entorn. De passada, potser caldria aprofitar per posar una mica més d'atenció a adequar i potenciar el poblat ibèric, no oblidat, però sí tractat fins ara una mica de reüll, tot sigui dit...

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Obres d'art al carrer | El passat artístic d'Olot és ben conegut, amb una munió considerable de pintors i escultors. Aquests últims tenen obres col·locades en diversos indrets de la ciutat, però en el darrer temps una nova generació de pintors ha omplert de creacions les parets i les façanes de diferents espais de la població; un nou cas de *street art*. Ara voldria parlar del popular barri de Sant Miquel, on ha tingut lloc l'experiència de pintar murals, com a proposta del Consell de Barri, en el si d'un pla integral de millora promogut per l'Ajuntament. El procés de creació de les obres va ser molt interessant: es van fer diverses reunions entre els artistes i els habitants del lloc i es va passejar pel barri i parlar amb els veïns, per tal d'escollir els temes a pintar i les façanes on s'havien de fer els murals, per intentar reforçar l'orgull de pertinença a un barri que té unes característiques i diversitats molt peculiars. En altres parets de la ciutat també hi ha murals, alguns fets pels alumnes de l'Escola d'Art, d'altres per grafiters reivindicatius. També queda la creació del projecte «Womart», una iniciativa comuna a d'altres ciutats catalanes. Els resultats són diversos: els uns, decoratius, els altres, transgressors, però tots, o quasi tots, donen color i alegria a la ciutat.

Centre cívic de Riudaura | Fa anys que el centre cívic de Riudaura, el projecte del qual va redactar l'equip d'arquitectes RCR, està tancat per un seguit de deficiències que el feien inoperatiu. Es va plantejar al poble si creia que s'havia d'enderrocar o mirar de solucionar els problemes detectats, de manera que es va fer una consulta popular, a la qual va participar un 34,4 % dels veïns. El resultat va ser molt igual, ja que setanta persones van donar suport al projecte d'adequació, redactat també per RCR, i seixanta-tres hi van votar en contra. L'Ajuntament que ha sortit de les darreres eleccions municipals haurà de prendre una decisió, que no és fàcil d'adoptar pels ajustats resultats de la consulta popular.

Les variants i la xerrameca dels polítics

| Creuar Olot a hores punta és tot un calvari. Molts garrotxins fan diversos trajectes diàriament per qüestions laborals, i la manca de la circumval·lació a Olot provoca greus problemes de trànsit. Els veïns, cansats d'haver de suportar diàriament aquesta circulació davant de casa seva, han fet unes sorolloses tallades del vial Sant Jordi, que havia de ser inicialment això, un vial, però que s'ha convertit en un carrer més de la ciutat, amb el problema de soroll i contaminació que té una circulació desmesurada. Pel túnel de Bracons hi passa, des que es va obrir, un volum de transport pesat elevadíssim, tot i les reiterades promeses dels polítics de torn de fer la variant que travessa la vall d'en Bas i circumval·la Olot. Primer hi havia el projecte de fer-la passar per un costat, després per un altre; unes vegades aèria, d'altres subterrània, però cap de les promeses no s'ha complert durant els llargs deu anys de l'obertura de Bracons. Mentrestant hi ha hagut

canvis en el color polític dels governs, però això no ha fet canviar res. Fer realitat la variant, mil vegades promesa, és l'única solució, i la cosa va per llarg. L'incompliment reiterat de les promeses allunya els ciutadans dels polítics.

>> Un mural en una façana del barri de Sant Miquel d'Olot. (Autoria: QUIM ROCA)

EL GIRONÈS

Text i foto > DANI VIVERN

Estampes del passat | La fascinació pel passat és moda sempre, tant si les coses van bé com si no. N'és un exemple la mostra de cent trenta imatges, aparells i material fotogràfic divers que el Museu d'Història exposa amb motiu de l'Any Fargnoli. La recerca sobre la figura i obra de Valentí Fargnoli (Barcelona, 1885 - Girona, 1944) ha aconseguit no solament divulgar-ne el valor, sinó que ha propiciat l'edició de llibres amb imatges d'arxiu relacionades amb la ciutat de Girona. És el cas del volum *Girona desapareguda*, de Joan Boadas i David Iglésias. Conté força plaques de l'omnipresent Fargnoli, però també d'altres fotògrafs (fins a vint-i-set), de manera que s'hi ofereixen vistes i ambients gironins que abasten gairebé tot

>> La Llibreria Geli de Girona.

